Slib žalované, že připlatí žalobci na kupní cenu 300 K, je arci součástkou kupní smlouvy samé a tvoří zajisté slib tento dodatek nový k listině smluvní.

Než bylo také zjištěno, že tento slib byl učiněn za zády manžela žalované a že strany se umluvily, že on se o tom dověděti nemá. Tím je také předem mlčky umluveno, že ujednání toto nesmí býti pojato do smlouvy písemné, poněvadž by jinak dojíti musilo k vědomosti manžele žalované. Tu pak přirozeně nelze prohlásiti, že na takové ujednání se hodí předpis §u 887. obč. z., poněvadž ratio legis, že je za to míti, že do písemné smlouvy pojaty byly skutečně všechny části, o kterých se strany ujednaly a od kterých neupustily, se v tomto případě neosvědčuje.

(Rozhodnutí c. k. nejv. soud. dvoru z 23. dubna 1912 č. Rv III $\frac{215/12}{1}$.) Čžk.

Nárok ze správy neoprávňuje k žalobnímu návrhu na odstranění vad v prodaném domě shledaných. Pro vady kvalitní (v jakosti) možno z důvodu správy žádati toliko náhradu škody.

V nově vystaveném domě, který A. od B. byl koupil, shledal prvý po převzetí značné, nepředvídané vady ve stavbě. I domáhal se žalobou z důvodu správy odstranění těch vad na prodavači.

Prvý soudce po předsevzetí důkazu znaleckého žalobě vyhověl, soud odvolací ji však zamítnul, připojiv tyto

důvody:

Není v zákoně opory pro to, ukládati správou zavázanému povinnost k odstranění vad v koupeném domě shledaných.

O účincích povinnosti ze správy jedná § 932. ob. z. obč. Tento zákonný předpis stanoví, co jest právem, když vada nedá se napraviti a když nedostávající se dá se doplniti. Poslednější týče se však pouze vad kvantity, ne však kvality. Zákon nikoliv bez příčiny neužil protikladu: Nedá-li se vada odstraniti, zrušení smlouvy; dá-li se odstraniti, odstranění, napravení vady. Pouze dá-li se nedostávající se doplniti, předepsáno jest doplnění.

Nejde-li proto o pouhé doplnění kvanta, pak zavazují odstranitelné vady, které řádné užívání věci znemožňují, pouze k náhradě škody (slova: Schadloshaltung, Entschädigung v § 931).

Kdo prodal koně, vyléčitelnou nemocí stíženého, nemůže býti odsouzen, by z důvodu správy koně léčil, nýbrž jen by výlohy léčebné atd. zaplatil.

Následovně nebylo správno žalovaného k částečnému přestavění, přepracování prodané budovy odsouditi, a jest výtka nesprávného právního posouzení věci v tomto směru důvodna.

Třetí stolice nevyhověla dovolání žalobcově.

Důvody.

Práva, jež ob. zákon obč. poskytuje z právního důvodu správy jsou: nárok na zrušení smlouvy, a nárok na plnění dodatečné; vedle toho v obou případech nárok na náhradu škody. Nejsou-li dány předpoklady pro nárok na zrušení — a tak tomu jest v daném případě — nepřísluší kupiteli nárok na zrušení smlouvy, nýbrž pouze nárok na doplnění toho, co schází. In natura může doplnění takové poskytnuto býti, jedná-li se o vady ve množství (kvantitní), tudíž v případě, jenž v zákoně výslovně jest rozhodnut, »dá-li se to, co schází, na př. v míře nebo na váze doplniti« (§ 932. ob. z. obč.).

Jestliže se dovolatel na oporu svého opačného názoru odvolává na ona zákonná ustanovení, dle nichž smlouvu uzavírající zpravidla jest povinen, by uzavřenou smlouvu sám a úplně splnil (§§ 919., 1153., 1158. a j. v. cit. zák.), pak přehlíží, že právě tento zákon obč. pro ručení při smlouvách úplatných — tak zv. smlouvách zcizovacích — v §§ 922.—933. dává normy zvláštní na správu se vztahující, takže všeobecných ustanovení o smlouvách (§§ 902., 919. 1323.) pak použiti nelze.

Ježto tudíž vady odstranitelné nebo užívání věci nebránící mají za následek pouze povinnost k náhradě škody, která poškozenému povstalou vadnou povahou věci, prost jest rozsudek, tomuto stanovisku vyhovující, právního omylu, jenž se mu vytýká a není proto revisní důvod č. 4. § 503. c. s. ř. dán.

Rozhodnutí c. k. nejvyššího soudního dvoru ze dne 4. ledna 1913, č. j. $\frac{\text{Rv II } 1297/12}{1}$ Flieder.

Kupitel zvířete odstranitelnou vadou stíženého nemůže žádati snížení kupní ceny, nýbrž toliko náhradu nákladů s odstraněním vady vzešlých.

A. vyměnil koně s B. a měl mu tento doplatiti 160 K. Proti žalobě na tento doplatek podané namítnul B., že A. se mu zaručil, že kůň nemá žádných vad, kdežto zjištěna u něho dušnost a kousavost, pročež žádal žalobce, aby si koně vzal zpět. Dušnost koně poukázal lékařským vysvědčením a též dobrozdáním vyslechnutého znalce, jenž prohlásil vadu tu za odstranitelnou. Kousavosti nezjistil, nýbrž pouze šklebivost, rovněž napravitelnou. Snížení hodnoty koně oběma těmito vadami vycenil na 100—120 K. Až do vyléčení dušnosti hodí se kůň k obyčejné práci dobře, při nepříznivém počasí, obzvláště když je vlhko a mlhavo, jest ve výkonnosti stížen. Vyžaduje píce čistěné.

První soudce přiřknul žalobci pouze 50 K, určiv snížení ceny koně následkem obou zmíněných vad obnosem 110 K.

Soud odvolací rozsudek ten potvrdil.